

278

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 września 1966 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 40 ustęp 2 Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r., złożony został Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 16 marca 1966 r. polski dokument ratyfikacyjny wymienionej konwencji. W dokumencie tym utrzymane zostały w mocy zastrzeżenia uczynione przy podpisaniu konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia do powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 13 grudnia 1964 r.:

Kanada	dnia 11 października	1961 r.
Syjam	dnia 31 października	1961 r.
Maroko	dnia 4 grudnia	1961 r.
Kamerun	dnia 15 stycznia	1962 r.
Republika Korei	dnia 13 lutego	1962 r.
Kuwejt	dnia 16 kwietnia	1962 r.
Dahomej	dnia 27 kwietnia	1962 r.
Wybrzeże Kości Słoniowej	dnia 10 lipca	1962 r.
Syria	dnia 22 sierpnia	1962 r.
Irak	dnia 29 sierpnia	1962 r.
Kuba	dnia 30 sierpnia	1962 r.
Jordania	dnia 15 listopada	1962 r.
Izrael	dnia 23 listopada	1962 r.
Republika Czad	dnia 29 stycznia	1963 r.
Afganistan	dnia 19 marca	1963 r.
Nowa Zelandia	dnia 26 marca	1963 r.

z rozciągnięciem postanowień konwencji na Wyspy Cooka (włączając Niue) i Wyspy Tokelau, za których stosunki międzynarodowe Rząd Nowej Zelandii jest odpowiedzialny.

Niger	dnia 18 kwietnia	1963 r.
Togo	dnia 6 maja	1963 r.
Cejlon	dnia 11 lipca	1963 r.
Burma	dnia 29 lipca	1963 r.

potwierdzając utrzymanie w mocy zastrzeżeń uczynionych przez przedstawiciela Burmy przy podpisaniu konwencji.

Jugosławia	dnia 27 sierpnia	1963 r.
Argentyna	dnia 10 października	1963 r.

potwierdzając utrzymanie w mocy zastrzeżeń uczynionych przez przedstawiciela Argentyny przy podpisaniu konwencji.

Panama	dnia 4 grudnia	1963 r.
Ekwador	dnia 14 stycznia	1964 r.
Ghana	dnia 15 stycznia	1964 r.
Senegal	dnia 24 stycznia	1964 r.
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	dnia 20 lutego	1964 r.

potwierdzając utrzymanie w mocy zastrzeżeń uczynionych przez przedstawiciela ZSRR przy podpisaniu konwencji.

Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 20 lutego	1964 r.
---	----------------	---------

potwierdzając utrzymanie w mocy zastrzeżeń uczynionych przez przedstawiciela BSRR przy podpisaniu konwencji.

Czechosłowacja	dnia 20 marca	1964 r.
--------------------------	---------------	---------

potwierdzając utrzymanie w mocy zastrzeżenia uczynionego przez przedstawiciela Czechosłowacji przy podpisaniu konwencji.

Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka	dnia 15 kwietnia	1964 r.
--	------------------	---------

potwierdzając utrzymanie w mocy zastrzeżenia uczynionego przez przedstawiciela USRR przy podpisaniu konwencji.

Węgry	dnia 24 kwietnia	1964 r.
-----------------	------------------	---------

potwierdzając utrzymanie w mocy zastrzeżenia uczynionego przez przedstawiciela Węgier przy podpisaniu konwencji.

Jamajka	dnia 29 kwietnia	1964 r.
-------------------	------------------	---------

Brazylia	dnia 18 czerwca	1964 r.
--------------------	-----------------	---------

Trynidad i Tobago	dnia 22 czerwca	1964 r.
-----------------------------	-----------------	---------

Japonia	dnia 13 lipca	1964 r.
-------------------	---------------	---------

Peru	dnia 22 lipca	1964 r.
----------------	---------------	---------

z wycofaniem zastrzeżeń uczynionych przez przedstawiciela Peru przy podpisaniu.

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii	dnia 2 września	1964 r.
--	-----------------	---------

Notą otrzymaną przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 26 stycznia 1965 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa powiadomił o rozciągnięciu postanowień Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., zgodnie z jej art. 42, na następujące terytoria niemetropolitalne, za których stosunki międzynarodowe Zjednoczone Królestwo jest odpowiedzialne:

Antigua, Bahama, Basuto, Beczuaana, Bermudy, Gujana Brytyjska, Honduras Brytyjski, Brytyjskie Wyspy Salomona, Brunei, Kajmany, Dominika, Falklandy, Fidzi, Gambia, Gibraltar, Wyspy Gilberta i Ellice, Grenada, Hongkong, Mauritius, Montserrat, Wyspa Świętej Heleny, St. Lucia, St. Christopher-Nevis-Anguilla, St. Vincent, Seszele, Rodezja, Suazi, Tonga, Wyspy Turks i Caicos oraz Wyspy Dziewicze.

Notą otrzymaną przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 27 maja 1965 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa powiadomił o stosowaniu wymienionej konwencji do terytoriów Adenu i Protektoratu Południowej Arabii, za których stosunki międzynarodowe Zjednoczone Królestwo jest odpowiedzialne.

Notą otrzymaną przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 3 maja 1966 r. Rząd Zjednoczonego Królestwa powiadomił, iż terytorium Barbados, za którego stosunki międzynarodowe Zjednoczone Królestwo jest odpowiedzialne, po konsultacji

przewidzianej art. 42 konwencji, wyraziło zgodę na stosowanie Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r. do tego terytorium.

Tunezja	dnia 8 września	1964 r.
Dania	dnia 15 września	1964 r.
Kenia	dnia 13 listopada	1964 r.
India	dnia 13 grudnia	1964 r.

z rozciągnięciem postanowień powyższej konwencji na Sikkim, zgodnie z art. 42 konwencji, oraz zgłoszeniem następujących zastrzeżeń:

„W oparciu o zastrzeżenia wymienione w art. 49 konwencji ustęp 1 (a), (b), (d) i (e), Rząd Indii zastrzega sobie prawo do czasowego zezwolenia w którymkolwiek ze swych terytoriów na:

- (a) używanie opium do celów quasi-leczniczych,
- (b) palenie opium,
- (d) używanie konopi indyjskich, żywicy konopi indyjskich, wyciągów i nalewek z konopi indyjskich do celów nieleczniczych oraz
- (e) zbiór i wyrób środków odurzających oraz obrót środkami odurzającymi, wymienionymi w lit. (a), (b) i (d), dla celów wspomnianych w tych ustępach.”

Mali	dnia 15 grudnia	1964 r.
Szwecja	dnia 18 grudnia	1964 r.
Algieria	dnia 7 kwietnia	1965 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„Demokratyczna i Ludowa Republika Algierii nie aprobuje obecnego brzmienia art. 42, który może utrudniać zastosowanie konwencji do «niemetropolitalnych» terytoriów”.

„Demokratyczna i Ludowa Republika Algierii nie uważa się za związaną postanowieniami art. 48 ustęp 2, który

przewiduje obowiązek przedłożenia każdego sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do rozstrzygnięcia; oświadcza ona, że przy wszelkich sporach, które mają być przedłożone Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do rozstrzygnięcia, konieczna będzie w każdym poszczególnym wypadku zgoda wszystkich państw w sporze”.

Liban	dnia 23 kwietnia	1965 r.
Etiopia	dnia 29 kwietnia	1965 r.
Malawi	dnia 8 czerwca	1965 r.
Finlandia	dnia 6 lipca	1965 r.
Pakistan	dnia 9 lipca	1965 r.

z następującymi zastrzeżeniami:

„Rząd Pakistanu zastrzega sobie prawo do czasowego zezwolenia w którymkolwiek ze swych terytoriów na:

- (I) używanie opium dla celów quasi-leczniczych,
- (II) używanie konopi indyjskich, żywicy konopi indyjskich, wyciągów i nalewek z konopi indyjskich do celów nieleczniczych oraz
- (III) zbiór i wyrób środków odurzających oraz obrót środkami odurzającymi, wymienionymi wyżej pod (I) i (II).”

Holandia	dnia 16 lipca	1965 r.
--------------------	---------------	---------

ze stwierdzeniem w dokumencie ratyfikacyjnym, że ratyfikacja konwencji odnosi się do Królestwa w Europie, Surinam i Antyli holenderskich.

Zambia	dnia 12 sierpnia	1965 r.
Hiszpania	dnia 1 marca	1966 r.
Zjednoczona Republika Arabska	dnia 20 lipca	1966 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski

279

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 września 1966 r.

w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Na podstawie art. 2 § 2, art. 10, art. 14 § 2, art. 20 § 2 i art. 63 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Poddanie egzekucji administracyjnej niektórych rodzajów należności pieniężnych.

§ 1. 1. Oprócz należności określonych w art. 2 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151), zwanej dalej „ustawą”, egzekucji administracyjnej podlegają następujące należności pieniężne, przypadające Skarbowi Państwa lub państwowym jednostkom organizacyjnym:

- 1) za świadczenia i usługi objęte zwykłą działalnością przedsiębiorstw (zakładów) energetycznych, zakładów wodociągowych i kanalizacyjnych, zakładów górnictwa, zakładów oczyszczania miast i osiedli oraz przedsiębiorstw komunikacyjnych i transportowych z tytułu przewozu osób i bagażu;
- 2) za usługi państwowych ośrodków maszynowych, z wyjątkiem należności za usługi świadczone na rzecz rolniczych spółdzielni produkcyjnych;

- 3) z tytułu przeterminowanych kredytów udzielonych przez państwowe przedsiębiorstwo „Obsługa Ratalnej Sprzedaży”; jednakże egzekucja tych należności może być prowadzona również w trybie przepisany w Kodeksie postępowania cywilnego, jeżeli przedsiębiorstwo wybierze ten tryb;
- 4) z tytułu kosztów założenia ksiąg wieczystych dla nieruchomości, nabytych na podstawie przepisów o przeprowadzeniu reformy rolnej, osadnictwie rolnym i o uwłaszczeniu;
- 5) za usługi świadczone przez państwową służbę geodezyjną na wniosek strony;
- 6) z tytułu nie uregulowanej ceny kupna państwowych nieruchomości rolnych;
- 7) z tytułu wyrównania różnicy wartości nieruchomości rolnych poddanych wymianie;
- 8) z tytułu opłat za korzystanie z mienia gromadzkiego;
- 9) z tytułu założenia, naprawy i konserwacji urządzeń piorunochronnych typu lekkiego;
- 10) za usługi związane z pobytem w izbie wytrzeźwień;
- 11) z tytułu świadczeń zakładów społecznych służby zdrowia oraz państwowych zakładów i urządzeń opieki nad dzieckiem i młodzieżą;
- 12) za usługi świadczone przez państwową służbę weterynaryjną;